

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@repate.hu

🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/108/2014/Pan

A Független Rendészeti Panasztestület

205/2014. (IX. 18.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹, 2014. február 14-én előterjesztett **panaszát** a 2014. szeptember 18-án megtartott zárt ülésén meghozott döntése alapján

el u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

I.

Indokolás

A panaszos 2014. február 14-én, postai úton terjesztette elő panaszát, a vele szemben 2014. február 8-án fogantosított rendőri intézkedés miatt.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2014. február 8-án Sz. szolgalmi területén várakozás közben, délután 2 órakor öt és utasát az intézkedő rendőrök minden előzetes indokolás nélkül kiszállították a gépjárműből, az igazoltatás tényét, célját és/vagy okát nem közölték a panaszos kérésére sem, ezzel pedig a panaszos szerint több ponton megsértették az intézkedő rendőrökre vonatkozó előírásokat.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszost és utasát a kiszállítás után megmotozták és átkutatták a zsebeiket. A panaszos elmondta, hogy engedély kérése nélkül több rendőr saját kezűleg átkutatta és nem átvizsgálta a gépjárművet, a mozdítható tartozékokat eltávolítva, kipakolva abból. A rendőrök felszedték a lábtörlőt, szétszedték a hamutálat, minden zárt részt kinyitottak, az ülések alatti tárgyakra is kiterjedően.

A panaszos elmondta, hogy a rendőrök az igazolványukat többszöri kérésére sem mutatták fel, a panaszosi kérésre pedig trágár stílusban reagáltak.

A kifejezetten megfélemlítő intézkedés miatt ügyvédi segítséggel szerettek volna élni, azonban a telefonjaikhoz nem nyúlhattak, sőt az érkező hívásokra sem válaszolhattak, megsértve ezáltal a tisztességes eljáráshoz és védelemhez való jogukat.

A panaszos elmondta, hogy a gépkocsi átkutatása közben találták meg a kocsi csomagterében, a saját dobozában elzárt, kitárazott gázriasztó és egyéb lőszer nélkül tárolt használhatatlan/törött gázriasztó pisztolyt. A pisztoly okmányait átnézve azt visszaadták a panaszosnak.

A lefoglalásról semmilyen dokumentumot nem adtak át, amelyet azzal indokolták a rendőrök, hogy a szállítás is közterületen viselésnek minősül és szállítani csak a rendőrség előzetes engedélyével lehet, az idevonatkozó explicit törvényi szabályozás ellenére. A panaszos beidézte a 253/2004. (VII. 31.) Kormányrendelet 38. § (1) bekezdését, amely szerint a „gáz-és riasztófegyvert tartó személy lakott területen, közterületen, nyilvános helyen, közforgalmú közlekedési eszközön a fegyverét ürítve, a fegyver és a töltények elkülönített csomagolásával, zárt dobozban vagy egyéb zárt tárolóeszközben szállíthatja, amelynek során köteles megtenni minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy a fegyverhez, töltényhez illetéktelen személy ne férhessen hozzá”.

Az eljárás befejeztével külön kérésre sem adtak a rendőrök semmilyen dokumentumot, amivel elismerik a történeteket, illetve azt, hogy lefoglaltak valamit. Nevüket nem voltak hajlandók megadni. Amikor felszólította őket a panaszos, hogy közöljék vele a jelvéyszámukat, mindannyian visszaszálltak a kocsikba és elhajtottak. Panaszjogukról sem tájékoztatták sem a panaszost, sem pedig az utasát.

Az este folyamán, Rendőrkapitányságon az ügyeletes tiszt bemutatkozás nélkül, támadóan elzavarta a panaszost és a meghatalmazottját, illetve megtagadta a keletkezett dokumentációba való mindennemű betekintést, másolatkérést, semmibe véve az idevonatkozó törvényi előírásokat. (A panaszos itt a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 70/B. § (1) és (2) bekezdésekre hivatkozik).

Így a fentiekre tekintettel kérte a panaszos az esetének a kivizsgálását.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A Testület megkeresésére, 2014. április 4-én reagált a főkapitányság vezetője, aki átiratában közölte, hogy a panaszos a rendőrségen is panaszt terjesztett elő (azonos tartalommal), amelyet a rendőr-főkapitányság vezetője 2014. március 18-án kelt határozatával

elbírált és elutasított. A rendőrséggel folytatott telefonbeszélgetés (mint hivatalos megkeresés) tanúsága szerint a panaszos nem élt, a törvényes határidőben fellebbezéssel, így az jogerőre emelkedett.

2) Az eljárás befejezéséről szóló 2014. március 18-án kelt határozat rögzíti, hogy a rendőr-főkapitányság vezetője a panaszos 2014. február 8-án foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatos beadványát elutasította. A panasz kivizsgálása során megállapította, hogy az intézkedő rendőrök jogszerűen jártak el, a rendőri intézkedéssel kapcsolatos, esetleges szakszerűtlenséget a beszerzett bizonyítékok alapján kétséget kizáróan megállapítani nem lehetett. Így a rendőr-főkapitányság vezetője a rendelkező részben foglaltak szerint a panaszos panaszát bizonyíthatóság hiányában elutasította.

3) A Testület munkatársa 2014. július 9-én hivatalos úton kért tájékoztatást a rendőrségtől, hogy a panaszos a panaszát elutasító határozatával szemben, a törvényes határidőben terjesztett-e elő panaszt. A panaszügy előadója arról tájékoztatta a Testület munkatársát, hogy a panaszost nem élt fellebbezéssel, a törvényes határidőben a panaszát elutasító határozattal szemben, így az jogerőre emelkedett.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos, a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A Testület először azt értékelte, hogy a panaszbeadvány valamennyi elemének vizsgálatára rendelkezik-e hatáskörrel.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint, akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

E szakasz alapján a rendőri intézkedések során megvalósuló jogsérelmek kivizsgálására és szükség esetén orvoslására az intézkedést foganatosító rendőri szervnek és a Testületnek (illetve a Testület eljárását követően az országos főkapitánynak) a panaszos döntését megelőzően párhuzamos hatásköre van. A panaszos döntése ezt a párhuzamosságot megszünteti: amennyiben az eljárást foganatosító rendőri szervhez nyújtja be panaszát, döntésével megszünteti a Testület eljárási hatáskörét.

Tekintettel azonban arra, hogy a rendőri intézkedések során bekövetkező súlyos alapjogsértések mind az egyén, mind a társadalom szempontjából rendkívül káros következményekkel járhatnak, a jogalkotó lehetővé tette ennek a szabálynak az áttörését, és a Testület hatáskörének „visszaállítását”, amennyiben a Testület úgy ítéli meg, hogy az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállnak, és az eljárás átvételét maga a panaszos is kéri.

Ez a lehetőség azonban csak a még folyamatban lévő rendőrségi panaszeljárások vonatkozásában áll fent.

A konkrét ügyben megállapítható, hogy a panaszos még a sérelmezett események napján, tehát a Testülethez fordulást megelőzően panaszt terjesztett elő az intézkedést fogantató rendőri szervnél. Ennek következtében a panaszeljárás előbb a rendőri szervnél, majd ezt követően a Testületnél is megindult.

Az eljárások párhuzamosságáról a Testület akkor értesült, amikor az Rtv. 93/A. § (1) bekezdése alapján a sérelmezett eseményekkel összefüggő felvilágosítást kért a rendőrségtől, és megkapta az intézkedést fogantató szervnél előterjesztett azonos tartalmú panaszbeadvány alapján időközben meghozott, panaszt elutasító határozatot.

Erről a körülményről tudomást szerezve – vagyis, hogy a panaszos azonos tartalmú panaszbeadványáról az intézkedést fogantató szerv már első fokon határozatot hozott – a Testületnek arról kellett információt szereznie, hogy a panaszos a határozattal szemben határidőn belül élt-e fellebbezéssel. A rendőrség a Testületet ezzel összefüggésben arról tájékoztatta, hogy a panaszos nem nyújtott be fellebbezést az elutasító határozattal szemben, így az jogerőre emelkedett.

Tekintettel arra, hogy a panaszos rendőrségnél előterjesztett azonos tartalmú beadványa alapján már jogerős döntés született, a Testület hatáskörének hiányát állapította meg.

IV.

A Testületnek nincs hatásköre a panasz elbírálására, így azt érdemi vizsgálat nélkül elutasította.

Budapest, 2014. szeptember 18.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag